

La urgència de Nigèria

Divendres passat, dia 9 de maig, celebràvem el Dia d'Europa i escrivia a la tribuna d'*El Periòdic d'Andorra* que Europa és la primera potència econòmica mundial i, també, un continent de pau i d'estabilitat.

El mateix dia l'editorial de *Le Monde* ens recordava la terrible urgència d'aconseguir l'alliberament de les nenes segrestades a Nigèria per un grup terrorista.

És una dramàtica confirmació de la terrible distància entre dos continents. Nigèria és un país de 175 milions d'habitants, el més poblat del continent africà, molt exposat a l'amenaça jihadista.

La fractura entre el sud del país –majoritàriament cristià i en ple creixement econòmic– i el nord, corsecat per la xaria i el càncer jihadista, és cada dia més fonda.

El grup islamista que sembla el terror des de fa cinc anys al nord-est de Nigèria considera que l'educació moderna és un pecat i que les nenes i les noies d'aquell país no han d'anar a l'escola.

En nom d'aquell obscurantisme van segrestar ja fa tres setmanes més de dues-centes estudiants de secundària i batxillerat de l'escola on residien.

I en una mena de cursa cap a la monstruositat el cap del grup va prometre, en un vídeo que es va difondre el dia 5 de maig, que vendria les nenes als mercats, tot i guardant-se'n algunes "com esclaves".

Com deia *Le Monde*, als ulls d'aquells monstres "... aquelles joves han pecat per partida doble: no solament volen insubornar-se sinó que a més pertanyen al sexe femení".

Tristament és una nova demostració de l'obsessió dels grups radicals islamistes: impedir que les dones accedeixin a l'educació. Recordem que els talibans van demostrar el mateix acarnissament en els darrers anys a l'Afganistan i al Pakistan, destruint escoles i assassinant noies escolaritzades.

Esperem que el tràgic destí d'aquestes adolescents hostatges sigui l'esglai final en l'horror que representen els terroristes islamistes.

La setmana passada es va desfermar una emoció tan forta entre la població d'arreu del món que les autoritats i la comunitat internacional han acabat reaccionant.

De ben segur la campanya endegada a Twitter sota la consigna *#BringBackOurGirls* ("Torneu-nos les nostres noies") ha estat un exemple de la indignació ciutadana i de la solidaritat humanitària mundial.

Dissabte vaig voler compartir la foto d'Amnistia Internacional França tot escrivint que la gent de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra compartim l'angoixa de les famílies que pateixen aquesta monstruositat.

Penso que dissortadament els gestos de solidaritat a les xarxes socials no seran suficients per aturar aquells monstres en el seu propòsit criminal.

Som, dissortadament, davant un exemple perfecte que hi ha moments en els quals la comunitat internacional ha d'emprar la força amb contundència per restablir els principis del dret humanitari.

Confiem que sigui ben aviat i que totes les noies segrestades puguin retrobar les seves famílies i l'escola.